

**05
A
577**

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-375214-p0002-8

DFG

IN NOMINE JESU SACERDOTIS!

**DECANUS
THEOLOGICÆ FACULTATIS,**

**ILLUSTRI WITTENBERGENSIUM
ACADEMIA,**

**JOHANNES Deutschmann/
DOCT. ET PROFESSOR PRIMAR.**

COLLEGII THEOLOG. SENIOR,

OMNIBUS, ET SINGULIS,

LECTURIS,

SACERDOTEM ÆTERNUM,

CHRISTUM JESUM,

CUM OMNIBUS

SACERDOTALIBUS BENEFICIIS,

ET PRIVILEGIIS,

EX COELESTIS PATRIS

ORE, DICTOQVE DIVINO,

JUXTA PSALMUM CX.

AD VERAM FIDEM, ET SALUTEM,

ARDENTISSIMIS PRECIBUS

OFFERT!

(1644)

IN NOMINE JESU!

U es Sacerdos in eternum, secundum ordinem Melchisēdeck. Sunt verba Cœlestis Patris, ad Messiam Sacerdotem, Psal. CX. 4. verba Sancti Spiritus ad Davidem, verba Davidis ad Israeliticam, & conseq̄enter ad Catholicam Ecclesiam. Ante revelationem, in abstrusioribus eternitatis Decretis, hæc cœlestis Pater dixit ad Filium Messiam: Tu es Sacerdos in eternum: neq; talia Decretorū Oracula Patri Cœlesti sunt inusitata, sicut idem v.i. hujus Psalmi non absimiliter indicatur: Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum: sceptrum fortitudinis tuae emittet Dominus ex Sion, dominare in medio inimicorum tuorum. Sicut hæc Pater Deus ad Messiam Regem Dicendo protulit, qvod etiam Ps. II. 6.seq. XLV. 7. fecit; sic etiam hoc loco Messiam Sacerdotem allegatis verbis alloquitur: imò si loca citata paululum accuratius inter se se conferimus, modo cœlestis Pater Messiam, qvoad unum, modo qvoad geminum, modo qvoad tergeminum, officium allocutus esse videtur. In Psalmo secundo potissimum ad Unum, videlicet Regium, Officium respicit: Constitui Regem meum super Sion, montem sanctum meum: v.8. Postula à me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terræ. &c. Hoc in Ps. CX. geminum Officium, in alloquio Messiano, proponit; Regium v.i. sacerdotale, v.4. In Psal. XLV. 7. & 8. tergeminum Officium attendit, sicut Paulus Apostolus Hebr. I. 8. & 9. luculenter exponit: Pater ad Filium dixit, nim. qvoad Regium Officium: Thronus tuus, Deus, in seculum seculi; Virga equitatis, virga regni cui: Qvoad Officium Sacerdotale; Dilexisti justitiam, & odisti iniqvitatem: Qvoad Officium Propheticum.

BS A 577

pheticum : propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo exultationis, præ participibus tuis, qvia Pater dedit Spiritum non ad mensuram, Job. III.34. Non autem Oraculi nostri verba tantum sunt Patris cœlestis ad Messiam , sed etiam Sancti Spiritus ad Davidem , qvia non unquam aliata prophetia ex voluntate humana, sed sancti Dei homines locuti sunt Φερέμηδοι ὑπὸ πνεύματος αὐτοῦ, vel inspirati, ducti, moti à Spiritu Sancto. Talis erat Rex David, qui verbis emphaticis. II. Sam. XXIII.1. id de semetipso, quasi per Sanctissimum Testamentum, confiteretur, & profitetur : *Hæc sunt verba Novissima: Dixit David, Filius Isai: Dixit vir ὁ πνεῦμα, qvi confirmatus est de Christo Dei Jacob: Egregius Psalmes Israel: Spiritus Domini locutus est per me, Et Sermo ejus per lingvam meam. Denique sunt verba Davidis, tanquam Prophetæ Regis ad omnes suos subditos, & tanquam Prophetæ, vel tanquam Prophetæ Doctoris, ad omnes fideles Israelitas, ad omnes fideles Christianos.* Nam David, cum aliis Canticis divinis, mysteriis Doctrinae, viteq; plenissimis, etiam hunc Psalmum Centesimum & Decimum, & in eo versiculum Quartum, ad Ecclesiam vere Catholicam, Veteris, & Novi Testamenti, prudenter direxit, ut omnes Mysteria Muneris Christi Sacerdotalis, ex hoc Oraculo, suis auribus audirent, sua fide penitus ambirent, suis cordibus custodirent, meditationibus piis illis inservirent, suis cogitationibus, inclinationibus, propensionibus indesinenter adirent, suis eloquiis, præconiis, encomiis, & aliis mediis, & modis, omnibus religiose deservirent, ac inde fructum omnis salutis, ac futuræ felicitatis persentirent. Nam Gloriosum Christi Sacerdotium est A & Ω, principium & finis, nostræ salutis. Christi Sacerdotium est omnis Salutiferæ Doctrinae Fundamentum ! Sacerdotium, hoc est omnis fidei Christianæ, vel salutaris Objectum, & Argumentum ! Hoc Sacerdotium est Christianismi totius munimentum, & vita Christianæ pulcherrimum Ornamentum.

tum ! Uno verbo, Christi Sacerdotium tò nāv est. Hæc, & alia, de Messiae Sacerdotio Psalmodieus propheta perseqvitur. O qvam magna, ò qvam multa, de tanto Mysterio, juxta præfens Oraculum, dici possent ! Cernimus hic (1) Sacerdotii Regalis Naturam ; Tu es Sacerdos (2) Sacerdotii Regalis Eminentiam, in æternum. (3) Sacerdotii Regalis Differentiam, Secundum Ordinem Melchisedeck. Videmus hic (1) Sacerdotii Regalis Essentiam : Tu es Sacerdos. (2) Sacerdotii Regalis Excelenciam, in æternum, qvoad proprietatem : & (3) Sacerdotii Regalis Energiam, qvod secundum ordinem Melchisedeck & Abraham, & Levi, cum omnibus Leviticis Sacerdotibus, benedixerit. Gen. XIV. Heb. VII. Innumera Mysteria Sacerdotalis Muneris alia, juxta verborum Davidis plenissimas divitias notari possent : Sed hæc omnia pluribus hisce diebus persecuturus est lectionibus, prout ex antiquis nostri Collegij statutis vocantur, cursoriis MAXIME REVERENDUS, NOBILISSIMUS, ET AMPLISSIMUS, DN. M. HIERONYMUS DATHE, HAMBURGENSIS SAXO, HACTENUS AMPLISSIMI COLLEGII PHILOSOPHICI, quod in Academia Nostra floret, ADJUNCTUS MERITISSIMUS, NUNC ECCLESIAE KEMBERGENSIS PASTOR, ET PRÆPOSITUS DESIGNATUS, SS. THEOLOGIÆ CANDIDATUS DIGNISSIMUS, FAUTOR, ET AMICUS NOSTER, UT ET FRATER IN CHRISTO DILECTISSIMUS, cuius in Honorem præfens Programma Publicum in Domino scribimus. Hic enim, cum ex oblata Functione publica, Gradu Supremo non indigna, suum in Collegio Nostro Theologico professus esset Nomen, & modestè petiisset, ut ad Academica LICENTIANDORUM Specimina, juxta morem Veterum, admitteretur, consentientibus suffragiis petitum obtinuit,

tinuit, & inter alia, qvæ sunt expedienda, Collegium Theologorum Eidem Locum hunc Davidis Classicum, eeu publicarum Lectionum Objectum, proposuit. Nos igitur uberiorem ejus Commentationem dimittimus, eamqve CANDIDATO Laudato permittimus, statim autem ad oblatum Vita Curriculum pergitus, & illud, juxta Majorum consuetudinem, adscribimus. Natus autem est CANDIDATUS Noster, per Dei Gratiam, d. IV. Februarij, Anno Christi sexagesimo septimo supra Centesimum, & sesquimillesimum. Et si Patria Celebrior, & Illustrior, aliqvid Glorie, juxta Doctores Encomiastas, affectu re solet, Noster certe nō parum ex sua, qvā obtinuit, Patria glorie possidet. Vedit enim hujus mundi lucem non in Oppido quodam obscuro, vel ultra viciniam minime nota, sed in Celeberrimo Germanie totius Emporio, siquidem de HAMBURGO, eeu Patria dulcissima, sibi gratulatur, qvæ suam celebritatem, non tantum per Germanorum Principatus, & Provincias, sed per omnes totius Orbis Partes, longe, lateqve pridem disseminavit. Hæc enim lrlbs maximam, non ex sola Mercatura, qvæ maxime semper in ea non uno seculo floruit, sed etiam ex Elegantiori literatura, morumqvc politiori cultura, ad quam Venerandum Ministerium, & Celeberrimum Gymnasium, in primis autem MAGNIFICUS SENATUS, & alii Civitatis Ordines, plurimum conferunt, famam, eamqve non unquam desitaram, sibi comparavit, ut non absqve merito de hac dicatur illud, qvod suo tempore Mantuanus de Celebratissima Romanorum Urbe cecinit:

Hæc tantum reliquias inter caput extulit Urbes,

Quantum lenta solent inter viburna cupressi.

Nactus autem ibidem non viliori de plebe, sed è precipuis Civium Classibus, Honestissimos Parentes, eosque Praeclaræ Fama, PATREM, VIRUM NOBILISSIMUM, ET AMPLISSIMUM, ET IN ARTE NEGOTI-

ANDI PERITISSIMUM, DN. ANDREAM
DATHEN, inter Mercatores Primarios non postremum,
& in Patria non solum, sed & alibi locorum ex Mercatura
satis celebratum, qvem adhuc per *divinam Clementiam*,
Superstitem, & *vivum*, cultu filiali veneratur; & MA-
TREM, ORNATISSIMAM, ET PUDICISSI-
MAM MATRONAM, MARGARETAM, Na-
talibus MUSMANNIAM, omnibus sexus sequioris Vir-
eutibus condecoratam, qvam itidem, per *Cœli Gratiam*, ad-
huc inter vivos, filiali dilectione reverenter proseqvitur.
Laudatissimi Parentes hunc suum *Filium*, ex Dei manibus,
ceu peculiare *Cœli depositum*, suscepserunt, & statim eum
ad *Regenerationis lavacrum*, & *Sancti Spiritus Ergasterium*,
detulerunt. *Domini depositum* grata mente *Domino reli-*
giose restituendum. Neqve Pietas hæc fructu caruit.
Dona siquidem divini *Spiritus* in *Baptismo*, mensura larga
Puero collata, diu latere non potuerunt, sed temporis suc-
cessu manifesta suæ præsentiaæ documenta *Parentibus*
dederunt. Hæc *indicia Piis Parentibus* non modo gau-
dium maximum attulerunt, sed etiam majorem industria-
m, atqve curam, cum *informationis*, tum *educationis*, in
iis accenderunt. Cum igitur Pietas primaria sit pueritia,
vel etiam vita totius Virtus, ideo Pietatis semina, beneficio
Sancti Spiritus in *Baptismo* collata, primum omnium ex-
colere cæperunt. Nec id sine felici successu fecerunt.
Nomen sanctum attulit *Omen sanctum*. Hieronymus sta-
tim visus est *Hierodulus*. A teneris igitur Hieronymo
suo Religiosi *Parentes*, & Ipsimet pietatis semina diligenter
instillarunt, & ut à *Privatis Preceptoribus* magis, & magis,
excoolerentur, studio vigilanti curarunt. Per hos etiam
privatos Manuductores, non sive cura selectos, & rudimen-
ta *Catecheticae doctrine*, & elementa cultioris eruditionis Te-
nello contulerunt, & *Ipsi* satis accuratam Ephoriam in iis,

ex

examore naturali gesserunt. Verum in hisce Scholis pri-
vatis nullatenus acquiescere voluerunt, sed his etiam
Scholas publicas adjungendas esse, prudenter judicarunt.
Quamprimum igitur id *etas tenella* ferebat, Hierony-
mum suum publicis Scholis obtulerunt, ut *ingenium ejus*
copax, & varietate lectionum repleretur, & varietate com-
*militonum, per honestam æmulationem, excitaretur, & va-
rietate Praeceptorum, & Manuductorum, feliciter ædificare-
tur. Transiit igitur hic *Alumnus Schole Patriæ publicus*
omnes Discentium Clases, summo cum ardore *lectiones ex-*
cepit utilissimas, & per Doctores publicos, DASSOVIOS,
VOIGTIOS, MOESEROS, MESCKMANNOS, BOET-
GEROS, cum admiratione profecit, qvod in honorem
Virorum istorum, pie jam defunctorum, grato pectore
recolit: in primis autem silentio præterire noluit, sin-
gularem in docendo sedulitatem, ac in erudiendo dexteriti-
tatem, atq; fidelitatem, B. OELKERI, cuius operam in tra-
*dendis primis *Latine lingue*, sicut & *aliarum rerum fun-**
*damentis, ut & *aliis literaturæ politioris artificiis*, jam tum*
puer admiratus, & per omnes vitæ dies grata memoria
recordatus, nec animi sui gratitudinem erga Virum opti-
me de se meritum, licet jam Beatum, unquam depositu-
*rus est. Eandem quoque laudem tribuit *Vivis* adhuc*
Schole Patriæ Moderatoribus, optime de studiosa juven-
tute merentibus, in primis DN. SCHILTZIO, Rectori,
& DN. HENNINGIO, ConRectori, à quibus id, quic-
*quid in *Latinis, Gracis, Historicis*, ut & *Artis Oratoria, Poe-**
ticæ, vel etiam in *Morum politicorum notitia possidet,**
se accepisse, lubens confitetur. Horum enim fidelissima
manuductione tantos in studijs humanioribus fuit pro-
gressus, ut varia soluti, ligatiq; sermonis specimina cum a-
liis Commilitonibus è Cathedra publica cum laude tatis
frequenter recitaverit. Emensis autem his studiorum
spaciis,

spaciis, qvibus in Scholis Classicis informatur, ædificatur,
& ad majora præparatur Juventus, judicio D NN. PRÆ-
CEPTORUM, & Suffragio D NN. PARENTUM,
*Anno M DC LXXXIV. Gymnasium Hamburgensium Cele-
berrimum ingressus, & ut Civis Eadem adscriptus est. Hæc
Officina nova Currenti, & Contendenti, nova prodidit
stadia, nova proposuit studia.* Nec ipse defuit suo vel
ingenio, vel officio, vel obsequio, sed alacritate debita Lectio-
nibus publicis interfuit, suamque discendi cupiditatem Ce-
leberrimis D NN. PROFESSORIBUS mox aperuit,
iisque constanter adhæsit. Gloriatur adhuc in Docto-
rum istorum, industria, & vigilantia, & sibi de exhibita di-
ligentia, quæsitorum profectuum abundantia, vehementer
gratulatur. Ex mentis gratitudine recordatur, qvod
DN. PLACCIO, Oratorm, & Ethicam, docentem,
DN. ANCKELMANNUM, Linguas sanctas eruditissime
profidentem, B. DN. SIVERUM, motum Solis, &
Lunæ, sicut & reliquarum Stellarum demonstrantem, B.
DN. VAGETIUM, Logicam, & Metaphysicam, explicantem,
ad mercaturam bonarum Artium, audire, fructusqve plu-
rimos ex ipsorum utilissimis laboribus sentire potuerit.
Nec unquam ex gratitudinis memoria dimittit, quantum
debeat VIRO MAXIME REVERENDO, ET AM-
PLISSIMO, DN. M. HENRICO ELMENHOR-
STIO, ARCHIDIACONO ad D. Catharinæ meri-
tissimo, Totius Ministerij CONSENIORI Venerando. Nam
ipsemet fatetur, omnes suos ad studia conatus irritos fui-
sse, nisi privatim Tanti Viri Consilis, & Subsidiis, iisque fer-
tilissimis, adjuti fuissent. Nam cum Parentes laboriosi
variis ex negotiationibus, & œconomicis administratio-
nibz, nimium distraherentur, nec omnem Filij curam, ad stu-
dia necessariam, sustinere possent, Hic Optimus Patronus
vices Parentum suscepit, & Parentibus id desiderantibus,
hanc

hanc ipsis gratiam fecit, ut & Filium in Domesticæ fidei Paterocinium reciperet, & omnem curam providam, vereq; paternam, ad studiorum continuationem adhiberet. Hopes erat, & Pater, Informator doctrinâ, Manuductor, & Exemplar vitâ, vel in omnibus omnia. Nam & Lectiones publicas cum eodem privatum repetiit, & tam qvoad humaniora studia, qvam aliorum respectu, tum qvoad Philosophica, tum qvoad Theologica, talia subjecit accrementa, qvæ NOSTRO CANDIDATO, qvoad omnem vitam, qvoad omnem Officij futuri fructuosam administrationem, profutura dieuntur. Prece proinde futurus est Noster horum Beneficiorum perpetuus, dum hunc Optimum Virum, seu Patrem alterum, veneratur, & per omnes vitæ dies venerabitur. Hujus, & aliorum Patronorum, consilio, priusquam Academica studia salutaret, Gymnasium etiam Lubeccense, qvod in celebritate tunc, propter Rectorem illius temporis Meritissimum, DN. ABRAHAMUM HINCKELMANNUM, h.c. SS. THEOL. DOCTOREM, ET ECCLESIAE HAMBURGENSIS AD D. CATHARINÆ PASTOREM FAMIGERATISSIMUM, adire constituit. Sicut enim non omnis fert omnia tellus, ita nec unum Gymnasium fert simul omnia doctrine Genera, nec eandem Doctrinam modis omnibus proponit. Apud illius Gymnasii Rectorem, jam laudatum, benevolentiam, & facilitatem omnem invenit, ut majorem sibi promittere non potuerit. Nam & contubernium, & convictum, sibi paratissimum habuit, & in studiis perficiendis omnes sibi profectus extanti Viri consilijs, & auxilijs, sibi promittere potuit. Frustum etiam uberrimum ex iis consecutus esset, nisi visum aliter Deo fuisset. Nam præter omnem opinionem Preceptor hic Exoptatissimus, ad SS. Ministerium Hamburgensem nutu divino vocatus, & sic ad Ecclesiam è Schola transgessus est. Turbavit hec animum NOSTRI CANDIDA-

TI non parum, sed ipsum mox Divina clementia plurimū iterum erexit, dum, post hujus PATRONI discessum, in ejus locum aliis quasi fato successit. Nam *Vir Maxime Reverendus, & Amplissimus, DN. M. JACOBUS à MELLLEN*, *Ecclesiastes apud Lubecenses Marianus vigilantissimus*, in *Elegantioribus studiis maxime versatus, ipsum, & in aedes suas, & ad Mensam recepit, ejusque curam omnem, & in studiis, & in aliis vita rationibus, suscepit, & talia continuandorum studiorum consilia suggessit, ut felicem in omnibus eventum sibi polliceri potuerit.* Et *bis privatis consiliis, atq; subsidiis, respondebat publicus Gymnasticorum laborum progressus.* Nam sub *Nobilissimorum, Præcellentissimorum, & Clarissimorum Virorum, DN. SWANTENII, DN. LIPENII, DN. BRUGGII, laudatissima ἔργα, quotidiè Studiorum suorum incrementa quærebat, & inveniebat, non absq; singulari mentis delectatione, studiorumq; suorum perfectione.* Quid de causa per biennium integrum ibi subsistere, tandemq; pro ratione temporis, per Orationem solennem, de *Patientia Christi*, non absq; PATRONORUM laude, & Commilitonum applausu, Vale postremū dicere voluit. His ita recte, qvoad Scholas infimas, & medias, cum maximo studiorum suorū adjumento perfectis, PATRONORUM, PARENTUM, ET PRÆCEPTORUM, prudentissimis consiliis, Summas, qvas Academias vocant, adire decrevit. Neq; suo tantum ingenio, vel genio, solus indulgere, vel sua sponte certam Academiam eligere, sed ut in aliis, sicutiam in hoc, à PATRONORUM maturo judicio pendere maluit. Ex horum nutu CELEBERRIMAM GIESSAM elegit, & ad eam, Studiorum perficiendorum causa, sine mora, se recepit. Salutavit eam primum die XXIX. Aprilis, Anni M DC LXXXVII. & à MAGNIFICO RECTORE Jus Academica Civitatis impetravit. Novus Civis, novum apud se studiorum con-

continuandorum impetum deprehendit. Non autem superficiaria, vel tumultuaria methodo studiorum cursum ingredi, vel in eodem progredi, sed potius ordinatissima serie Disciplinas omnes aggredi, secum animo firmiter constituerat, ut ex ordine justo sibi planam non modo, sed & plenam in objectis Disciplinaribus notitiam polliceri posset. *Theologia* qvidem Studiorum omnium scopus erat, sed hanc, sine Ministrantium ope, vel manuductione, nullatenus adire volebat. *Philologiam* igitur, & *Philosophiam* potius ambire, quam *adyta Theologiae* statim, manibus velut illotis, introire consultum dicebat. Per gradus ire satius vulgo dicitur, quam uno, sed infelici saltu fastigium descendere. Per gradus ire juvat, & fructus multiplices parat, saltus autem facere periculose plerumque, non raro prorsus perniciosum est. Ordine pervenies, quo non datur ire labore. Primum igitur Celeberrimos, & Excellentissimos, DN.PROFESSORES, qvoad Philologiae, & Philosophiae studia sectatus, & ad sui majorem culturam audivit B. DN. CLODIIUM, in *Philologia sacra*, Hospitem Exoptatissimum, DN.MENTZERUM, Magnorum MENTZERORUM Filium, atqve Nepotem, splendorem Nominis propagantem, In Deliciis Matematicis, qvas in variis Disciplinis hujus Artis, ex ejus ore variis Collegiis percepit, DN.PHASIANUM, Oratoria, Poeseos, & Historiarum, arcana publice docentem, DN.MOLLENBECCIUM, Philosophiam Moralem tradentem, DN.SCHLOESSERUM, Logices, & Metaphysices, pracepta proponentem, DN.VALENTINI, Physiogiam exponentem; & in horum scholis, tam privatis, quam publicis, sedulitate non vulgari studiorum opes curiosè quæsivit, ut hac diligentia sua Celeberrimis istis Viris non modo notissimus, sed & commendatissimus fieret. Inde factū, ut summos Eidem Honores Philosophicos offerrent, & per Brabantam, DN.HENRICUM PHASIANUM, SS.Theol.D.& Prof. Ejus

Extraord. Historiarum autem, Oratoria, & Poeseos Ordinarij, die XXIX. Nov. Anno MDCXXCIX, publice conferrent, qui maxime solennis erat Academia dies ex eo, quod eopse die Doctores Omnim Facultatum, exemplo raro, crearentur. Et ut omnibus notum fieret, quantos in Philosophia progressus, per Giessen & Conversationis tempus, fecisset, Publicum Eruditionis Specimen, & Disputatoriū, sub Excellentissimi DN. HOSPITIS Praesidio, de Terra Immobilitate, & Oratorium, de Statu tristissimo devastati Palatinatus, magna cum laude Professorum, & cum applausu Commilitonum depositit. Omnibus autem istis temporibus Sacra Theologia quoque coluit, & excoluit, & potiores horas, illis ex sacris literis, ac informatione solidā DNN. THEOLOGORUM, penitus imbibendis, attribuit, in primis autē MAGNIFICI DN. D. HANNEKENII, & B. DN. RUDRAUFII Scholas freqventavit, & ex iis singularem Mysteriorum Theologorum notitiam sibi comparavit, & eo perfectionis progressus est, ut, sub Horum Virorum Celeberrimorum Praesidio, Cathedram publicam concendere, & sub Altero, de Sacramento Baptismi, sub Altero, de Peccato, cum suis Commilitonibus masculine contendere potuerit. Talis cum esset, & in Philosophia, & in Theologia, sibi facilem apud Amplissimum Philosophorum Ordinem viam comprehendit, scholas aperiendi privatas, & Disciplinas Philosophicas suis Commilitonibus exponendi, Lectorisq; privati partes adimplendi, cum, alios docendo, solide nos ipsos informare soleamus. Sed, cum in eo jam esset, ut in his etiam majorem quereret perfectiōnem, à Dilectissimis PARENTIBUS, non sine quodam animi mōtore, domum revocatus est. Obsequium tamen studiorum incrementis præferre voluit. Rediit igitur Anno M DC XC, Mense Januario salvus, & in columnis, ad Suos, & ab Optimis Parentibus, Cognatisq; reliquis, ut & PATRONIS Faventibus, nō sine gaudio fuit exceptus. Cum igitur per unum, vel alterum mensem, ex voluntate Suorum in Patria commorari necessum haberet, dum, ex suorum conspectu tam cito discedere, non permittebatur, non privatim latere, sed in publicum prodire voluit. Nec enim ibidem ex Virorum Eruditissimorum Conversatione, thesauros & Philolo-
gica

gica, & Philosophica, & Theologica Eruditionis parum augere potuit.
Facilem accessum apud omnes vidit, & singularem etiam affectum
in omnibus deprehendit. Veteres Patronos in pristino Patroci-
nio sua conversatione confirmavit, & plurimos Novos eruditis col-
lationibus sibi comparavit. Ex eo factum, ut Venerandum MI-
NISTERIUM Ei potestatem publice concionandi concederet, & ad
publicam famam obtainendam, ipsi januam aperiret. Ex occasio-
ne data proinde, juxta PATRONORUM, & PARENTUM, Vo-
luntatem, in Aede D. Catbarina bis ad Populum Patria, cum applau-
su, verba fecit, quo tam PATRONORUM spes, & expectationem
adimplevit, & Gaudia Parentum Piissimorum vehementer auxit.
Cum autem Virtus Ejus omnibus placeret, omnes etiam suasores
extiterunt, ut ad uberiorum studiorum Theologicorum culturam Aca-
demias repeteret. Ex instinctu divino, motu proprio, consilioque
Superiorum, WITTEBERGAM elegit, & fausto quodam omni-
nullatenus accessum suum distulit. Eodem igitur Anno venit
ad Nos, & sub B. DN. D. CONSTANTINO ZIEGRA, Physica Pro-
fessore, MAGNIFICO t. t. RECTORE, jura Civitatis obtinuit.
Ut igitur studiis suis omnium optime consulenter, non absqve Con-
silio Superiorum, statim B. DN. D. MICHAELEM WALTHE-
RUM, Virum de publico Reipubl. Literaria, & Ecclesiastica, Bono, me-
ritissimum, adire, atqve jus Hospitii, sicut & solidioris informationis
beneficium, ab eodem impetrare constituit. Optimum consilium,
optimum peperit eventum. Nam & propensionem omnem apud Ve-
rum Beatū offendit, ejusq; solidissimam in Theologicis informationē,
in usum suum perpetuum convertit. Gratulabatur sibi de Tanti Vi-
ri, tum conversatione quotidiana, tum manuductione Theologica, &
vehementer in hunc fortunis gloriabatur. Sed proh dolor! nulla Fata
letiora sunt hominibus diuturna! Sic etiā Beatisimus bujus Viri Tran-
itus ad superos, nimis immaturus, hanc letitiā, & gloriā, CANDI-
DATO Nostro finit! In Benedictione sit Meritissimi Viri Memorial!
Nostras quoqve, qvotqve adhuc per Dei Gratiam superstites sumus,
& SUMME REVERENDI DN. D LOESCHERI, & MAGNIFICI
DN. D. HANNEKENII, post exoptatum Ejus ad nos Adventum,
& EXCELLENTISSIMI DN. D NEUMANNI, ut & Meas, Lec-
tiones, & Disputationes, visitavit, & ex his Divitias suas Theologicas

multiplicavit. Tres etiam Publicas, sub Meo Praesidio, Disputationes in B. Lutheri Cathedra, maxima cum laude, defendit. Sapissime pariter in Ecclesiastica Cathedra coram Populo Mysteria Sacra proposuit, & inde non exigua Oratoris Sacra famam sibi conciliavit. Cum igitur anno superiori facultatem, in Theologia docendi, privatam à Collegio Theologorum modeste desideraret, ob hæc, & alia, suffragiis omnium hancce dignitatem consecutus est. Sed in hoc studiorum Theologicorum studio neutiquam suæ Philosophie fuit immemor, inde statim sub accessu primo PROFESSORUM EXCELLENTISSIMORUM, & CELEBERRIMORUM Patrocinii quæsivit, & inter Lectores privatos, habita Disputatione pro more, locum occupavit, quem etiam ita variis Collegiis privatis exornavit, ut Ordinem PHILOSOPHORUM Amplissimum in amorem sui traxerit, & ad Honores ampliores conferendos facile commoverit. Hinc suffragiis communibus PATRUM D.XIV. Januar. An. M DC XCII. in Collegium Amplissimum cooptatus, & inter ADJUNCTOS FACULTATIS ex eo tempore numeratus est. In his, & aliis, Excellentissimum DN. CHRISTIAN. RÖHRENSEE, Pbil. Pract. Prof. meritissimum, quem post obitum B. WALTH. Patronū, & Hospitem, adeptus erat, ut Promotorē Optimū veneratur. Varia Collegia Privata, Novi ADJUNCTI, tum ex Philosophia Theoretica, iū Practica, cū fructu Studiosorum instituta, recensere nolumus, neque multum Disputationes Publicas, De Geniis Veterum, de Liberorum Imperii Civitatum Potestate, Majestatis Æmula, commendare possumus, sed ad metam Curriculi Vitæ præsentem potius contendere debemus. Hæc ipsi contigit ex optata. Nam cum, ex ulteriori Vocatione Pastoris, Præposui, & Superintendentis, KEMBERGENSIS, Vocandi Jus ad PATRES ACADEMIÆ rediisset, & Locus iste Virum Bene Cultum, & Exercitatum desideraret, ex Publico SCto Noster CANDIDATUS Officio laudato, DEO SIC DISPONENTE, destinatus. Et, Munus hoc arduum in Domino propediem auspicaturus, secundum Exemplum suorum Antecessorum, LICENTIAM Honorum in Theologia summorum, à Collegio Nostro modeste petiit, eamque, juxta desiderium, facilis impetravit. Nos omnem Dei Gratiam, & continuationem Sancti Spiritus adfidentiam, in his, & aliis futuris laboribus sacris, Dn. CANDIDATO votis calidissimis apprecamur, & multis de cau-

de causis hoc tempore latentes, in Domino tum *Aliis*, tum *Nostre*
Facultati, pie gratulamur. Gratulamur, in Nomine DEI NOSTRI,
SERENISSIMO AC POTENTISSIMO DOMI-
NO, DN. FRIDERICO AUGUSTO, SAXONIAE,
JULIAE, CLIVIAE, MONTIUM, UT ET AN-
GRIAЕ, WESTPHALIAEQUE, DUCI, SACRI
ROMANI IMPERII ELECTORI, ET ARCHI-
MARESCHALLO, LANDGRAVIO THURIN-
GIAE, MARCHIONI MISNIAE, NEC NON U-
TRIUSQUE LUSATIAE, BURGGRAFIOMAG-
DEBURGENSI, COMITI PRINCIPALI HEN-
NEBERGENSIUM, COMITI DE MARCA, RA-
VENSBERG, ET BARBY, DOMINO IN RAVEN-
STEIN, PATRI PATRIAE AUGUSTO, NUTRI-
TIO ACADEMIÆ NOSTRÆ INDULGENTIS-
SIMO, DOMINO NOSTRO GRATIOSISSIMO,
de Felicissimo REGIMINIS ELECTOR. INGRESSU, EXOPTA-
TISSIMO, qvem Crastino Die, sub Auspicatissimis Cælorū Adspet-
ibus, ardentissimis desideriis, & devotissimis precibus, divinitus expe-
ctamus, ADVENTU, de GLORIOSISSIMO IN ELECTORATUS
CIRCULO, SECUNDUM BEATISSIMORUM ELECTORUM
ANTECESSORUM LAUDATISSIMAM CONSuetudinem,
HOMAGIO, de *Conjunctissimo*, *Arctissimoq;* SUPREMI CAPI-
TIS, ac Universorum, & Singulorū Subditorū Vinculo, deq; cunctis a-
liis ELECTORALIBUS, COELITUS COLLATIS, AXIOMATI-
BUS, ac OMNIBUS DIVINÆ BENEDICTIONIS AUGUSTIS
DOTIBUS! Sit COELI, TERRÆQUE DOMINUS, REX REGUM,
ET DOMINUS DOMINANTIUM, OMNISAPIENS PRÆSES
in BENEDICTO HOMAGIO, OMNIPOTENS LAUDATIS-
SIMO PRINCIPI ELECTORI SCUTUM, ET MERCES, &
BENEDICTUS OMNIS ELECTORALIS REGIMINIS AN-
TISTES! Gratulamur *Universitati Nostre* de TANTO NUTRI-
TIO, DE CONSERVATORE MAXIMO, DE GUBERNATO.

RE

RE OPTIMO, DE STATOR, PATRONOQUE SUMMO! Redi-
vivit sit, in HOC EXOPTATISSIMO FRIDERICO, OPTIM⁹ A-
CADEMIÆ FUNDATOR, FRIDERIC⁹ TERTI⁹, GLORIOSIS-
SIMÆ RECORDATIONIS, ELECTOR! Reviviscat in HOC AU-
GUSTO DESIDERATISSIMO, MAXIMUS, ET MUNIFICEN-
TISSIMUS ACADEMIÆ DOTATOR, & ALTER QVASI
FUNDATOR, AUGUSTUS, ÆTERNA MEMORIA DIGNIS-
SIMUS ELECTOR. Sit GLORIOSISSIMUS NOSTER ELE-
CTOR SIMUL FRIDERICUS AUGUSTUS *Pressæ Witteber-*
gensium Academie! Sit FRIDERICUS NOVIS, FUNDATOR
OPTIMUS! Sit AUGUSTUS NOVIS, DOTATOR MAXIMUS,
ET MUNIFICENTISSIMUS! Sit NOSTRA PAX! NOSTRUM
SCUTUM! NOSTRA MERCES! Sit PATER ACADEMIÆ!
Sit UNIVERSITATIS STATOR, ET AUCTOR! Sit OMNIA!
Gratulamur insuper Collegio Nostro Theologico, de Benedicto Laborū
sacrorum in Domino proventu! Sub Hoc POTENTISSIMO ELE-
CTORE, FRIDERICO AUGUSTO, Benedictus est Noster Ordo Sacer.
Electoralis Regiminis tantū Tres elapsi Menses per Dei Gratiam! Collegi⁹
Nostrum Theologicum, in his tribus Mensibus Benedictis, numerat
QVINQUE LICENTIATOS, & mox, hoc ipso Mense, per Divi-
nam Clementiam, numerabit QVATUOR NOVOS DOCTO-
RES! O Benedictionem supra Benedictionem! Sit ELECTOR
BENEDICTUS! Sit REGIMENTUM ELECTORALE BENEDI-
CTUM! Sit TOTUS ELECTORATUS BENEDICTUS!
Gmtulor etiam præsentí Meo Decanatu, qui DE TANTIS BENE-
DICTIONIS ELECTORALIS FONTIBUS certos Benedictionis
rivulos trahit! Sit NOMEN DOMINI BENEDICTUM! Sit DEO-
NOSTRO BENEDICTIO, LAUS, HONOR, ET GLORIA, IN
SECUJORUM SECULA! *Gratulor denique DN. CANDIDA-*
TO, qvod, sub AUGUSTIS BENEDICTIONIS AUSPICIIS, Ipse
qvoque variæ Benedictionis, & Ecclesiastice, & Academicæ, & Theolo-
gicae, & DOMESTICÆ, cœlitus fiat Alumnus! Sit DEUS in his
omnibus BENEDICTUS! DN. MAGNIFICUM RECTO-
REM autem, PERILLUSTRES DNN. BARONES, PATRES, CI-
VES, & HOSPITES ACADEMIÆ, *Cras Hora IX.* ad solennem O-
rationem reverenter Præsentibus invito! Valete! P. P. DOMIN.
VI. post Trinit. Anno M DC XCIV.

054 577

ULB Halle
003 762 335

3

WON

Oth

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

